

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Chemare pentru praznicul Cincizecimii

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș

Iubiților credincioși din societatea misionară „Oastea Domnului”, precum și tuturor credincioșilor sfintei noastre Biserici, iubitori și prieteni ai Oastei Domnului: Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Pe temeiul articolelor 25 și 39 din Statutele Societății misionare ortodoxe „Oastea Domnului”, prin aceasta convocăm și declarăm convocat **congresul „Oastei Domnului” pentru zilele Rusaliilor, 20 și 21 Iunie a. c., în orașul Sibiu**, unde se va desfășura programul duhovnicesc și de organizare al Oastei Domnului.

Dat în Sibiu la 8 Iunie 1937.

NICOLAE

Arhiepiscop și Mitropolit.

M. Sa Regele Carol II cel mai mare ctitor al Arhiepiscopiei noastre

În «Monitorul Oficial» din 3 Iunie a. c. a apărut înaltul decret regal prin care trei sferturi din averea fostei așa zise «Universități săsești», rămasă după expropriere, trece în deplina proprietate a Arhiepiscopiei noastre.

Este cea mai mare danie care se face Arhiepiscopiei noastre și peste tot Bisericii ortodoxe din Ardeal chiar de către M. Sa iubitul nostru Suvăran. Printr'un gest, într'adevăr regesc, Biserica neamului de pe plaiurile ardelenice se vede, după veacuri de amare persecuții și de cruntă sărăcie, ridicată la o situație demnă de calitate, de meritele și de misiunea ei: Maică a Neamului.

Anunțând vestea aceasta de mare bucurie preoțimei și poporului nostru credincios, nu putem să nu dăm expresiune profundelor noastre sentimente de grațitudine față de M. Sa Regele Carol II, care a devenit astfel cel mai mare ctitor al Arhiepiscopiei noastre. Asemenea Voivozilor binecredincioși de odinioară cari înzestrau cu mână largă Biserica dintr'o pornire de adâncă credință și pentru că înțelegeau marele rost ce-l are instituția divină în viața poporului, tot așa și M. Sa Regele nostru a ținut să dea Bisericii noastre posibilitatea materială pentru o cât mai amplă și mai intensivă activitate în folosul spiritual al poporului. Și asigurăm pe M. Sa că Biserica noastră va ști să împlinească dorința aceasta, deatâteaori manifestată de înțeleptul nostru Suvăran, cu toată conștiințiozitatea și avântul sufletesc.

Mulțumirea noastră se îndreaptă și către luminații și vrednicii sfinți ai M. Sale, în frunte cu dl prim-ministru G. Tătărescu, cari au dovedit și cu această ocazie că au o inimă profund credincioasă și hotărâtă să slu-

jească sfintei Biserici a neamului. Numim în deosebi pe dnii miniștri Victor Iamandi și Vasile Sassu și pe președintele Senatului dl Al. Lapedatu, care a pus suflet în stăruință multă pentru rezolvarea în acest sens a acestei chestiuni. Cu toții și-au câștigat un nume de merit în conștiința Bisericii noastre, un nume care va fi pomenit totdeauna în rugăciunile ei.

În această legătură de idei putem aminti că guvernul actual și-a manifestat dragostea și interesul față de Biserica într'o serie frumoasă de acte, pe cari se cuvine să ni le rememorăm adesea aducându-i laudă sinceră. Guvernul dlui G. Tătărescu a desființat nedreptele curbe speciale ce apăsau pe salariul preoțimii, a realizat trecerea preoțimii la Casa generală de pensii a statului, a înființat un număr considerabil (peste 600) de noi parohii bugetare, a înzestrat mănăstirile cu mii de hectare de pădure, ca pe toate să le încununeze cu marea faptă care ne-a prilejuit aceste rânduri. Acest guvern poate să servească, pe drept cuvânt, de model, tuturor cu solitudinea lui pentru Biserica.

O dragoste nu mai puțin mică față de Biserica strămoșească au arătat cu această ocazie și reprezentanții sibieni ai On. guvern, dl N. Regman, prefectul județului și dl deputat Eugen Pizo.

Sa manifestat de astădată un concert general de bunăvoințe, o întrecere a fiecărui dirigător al Statului, cu rol în această chestiune, de-a contribui cu maximum de muncă și de suflet în favorul Bisericii.

Dar bunăvoința aceasta a dirigătorilor a mobilizat-o marele deschizător de inimi, talentatul câștigător

este I. P. S. Mitropolit Nicolae. I. P. S. Sa a veghiat, a stăruit, a convins și înduplecat pe cei chemați. Cu prestigiul unei minți care face fală Bisericii noastre, cu căldura sufletului cu care câștigă pe orice convorbitor pentru idealurile ei, cu perseverență și luciditate în conducerea unei acțiuni spre scopul ei totdeauna nobil și minunat, I. P. S. Sa a obținut pentru Arhiepiscopia noastră cea mai considerabilă danie. Actul acesta poate fi socotit pe drept cuvânt epocal. Toată activitatea culturală și spirituală a Bisericii noastre va putea primi acum, după ce nu mai e stingherită la tot pasul de lipsuri, un ritm și o amploare

de pretini pe seama Bisericii, care cum nici nu puteam gândi înainte.

Se va resimți de acuma în viața și acțiunea Bisericii noastre că un Rege mare, un Rege al Românilor, Regele Carol II, și-a îndreptat la un moment dat grija asupra Bisericii neamului, de care nu se interesase veacuri multe nici o stăpânire.

Biserica de pe plaiurile ardelenice începe o nouă epocă în activitatea ei spirituală, potrivită cu condițiile actuale de libertate și avânt românesc, datorită ctitoriei M. S. Regelui Carol II, care se înscrie în capul unei pagini noi în istoria Bisericii ardelenice și în pomelnicul ei.

M. S. Regele în Ardeal

Duminecă, în 13 Iunie, M. Sa Regele va vizita Clujul și cu această ocazie și țara Moșilor. La Cluj M. Sa va lua parte la inaugurarea așezămintelor universitare «Regele Carol II» și va primi titlul de doctor «honoris causa» al Universității Ardealului.

Ținuturile de dincoace de munți se pregătesc să întâmpine pe M. Sa cu toate florile sufletului, cu tot entuziasmul lor românesc.

Sentimentul monarhic este adânc crescut în sufletul ardelen. Nu există ființă mai dragă pentru acest suflet ca «Impăratul». În poveștile sale «Impăratul» întruhidează perfecțiunea. De el e străin tot ce-i răutate, lăcomie, despotism, tot ce-i scădere omenească. «Impăratul» e părintele înțelept și bun al poporului. El veghează și planuește cum să-și fericească țara, cum s'o scape de dușmani. La el găsem milostivire cei nedreptățiți de slujbașii nevrednici.

Și nu numai în poveștile cristalizate cugetă poporul astfel, ci și în închipuirile sale despre Suvăranul contimporan. Poporul nu poate gândi ceva rău despre Rege. În icoana despre Rege poporul proectează și socotește realizate toate dorurile sale după perfecțiune. Regele e omul ideal, desăvârșit, sau o ființă ce se ridică oarecum peste toți oamenii, împărtaşindu-se din harul dumnezeesc.

Regele e o binecuvântare cerească. Fără Rege nu se poate trăi. El e paza pe care Dumnezeu o dă țărilor și neamurilor. Un neam fără Rege e un neam orfan care cade rob altor neamuri.

Poporul românesc din Ardeal a experiat îndelung sentimentul acesta de popor orfan, ajuns rob unui «Impărat» străin, și s'a dorit nostalgic după un «Impărat» al lui care să însemneze mândria și libertatea lui.

Cu aceste sentimente de mândrie, de dragoste, de mulțumire către Dumnezeu că nu mai e orfan, așteaptă poporul ardelen pe Regele său.

El constată în tot chipul că are acum un Rege al său, cu interes cald de soartea lui. El vede că Regele vine în satele lui, stă de vorbă cu el, intră în biserică și școala lui și se uită ce trebuie schimbat. El vede pe Regele său pipăindu-i părintește ranele și inspectând lipsurile și mai vede cum la porunca Regelui dirigătorii se grăbesc să dea ajutor la întărirea și înălțarea satelor.

M. Sa Regele Carol II e într'adevăr un Părinte al poporului. Se apropie de el, se amestecă cu el, se îngrijește în mod cu totul special de el. Nu trece săptămână să n'auzi că aci e într'o parte de țară, aci într'alta.

În loc să stea în Palat liniștit și să asculte ce-i spun dirigătorii despre Țară, se coboară însuși să vadă totul la fața locului, într'o neobosită cercetare și iscodire.

M. Sa cercetează și ramurile înalte de activitate românească știind că acolo se formează oamenii și se întocmesc planurile pentru munca de ridicare a poporului. Acum vine din nou, să cerceteze Universitatea din Cluj, care-și inaugurează o nouă clădire ridicată cu ajutoarele date de M. Sa. Cu această ocazie M. Sa va primi din partea Universității clujene titlul de «doctor honoris causa» pe care acea Universitate i-l oferă în semn de mulțumire pentru grija ce-o are M. Sa de învățământul universitar și ca o consfințire a marilor merite ce le are M. Sa pentru cultura românească.

Nu de geaba a spus odată M. Sa că vrea să fie «un Brâncoveanu al culturii românești». Deși nu sunt mulți ani de când s'a suit în scaunul de domnie, realizarea acestei promisiuni a fost urmărită cu avânt și perseverență. Cultura românească, în toate ramurile ei, este ajutată efectiv și animată material și spiritual.

M. Sa Regele Carol II vine în Ardeal să dea un nou impuls culturii românești și un nou avânt

muncii pentru ridicarea ținutului necăjit al moșilor.

Ardealul întreg cu fața îmbujorată de însuflețire, de nădejde și încredere în Suveranul său iubit, îl primește în cor de ovații ce se transmit din deal în deal:

Bine ați venit Majestate!

De: „Ziua Restaurației”

— 8 Iunie 1937 —

Sufletul românesc a îmbrăcat din nou haină de sărbătoare.

Se împlinesc doar 7 ani dela data, când pasărea de foc cu scipiri de oșel, despiciând văzduhul înfrățit cu dorul unui nobil neam, coborâ în pace în mijlocul nostru pe alesul Domnului, pe fiul și urmașul lui Ferdinand cel Loial, pe M. S. Regele Carol al II-lea al României.

La 8 Iunie 1930, cel predestinat să lege prezentul cu trecutul, șterge prin personalitatea Lui covârșitoare, dungile adânci săpate pe frunțile tuturor celor cari trăiam atunci sub un provizorat apăsător.

Pentru conștiința românismului, restaurația înseamnă deci începutul contopirii ființei, deci a sufletului neamului românesc cu marea ființă a providențialului nostru Rege Carol al II-lea al României, cu Regele culturii, cu Regele avântului, cu Regele tuturor virtuților strămoșești.

De aceea praznicul național de astăzi, va rămânea în evoluția destinului românesc, nu numai o dată istorică izvorâtă din colaborarea Cerului cu norocul românismului, — ci această zi va rămânea pivotul consolidării spiritualității românismului de pretutindenea, spiritualitatea concentrată în opera gigantică a Regelui nostru, — care organizează și garantează o normală desfășurare a tuturor forțelor noastre morale și materiale, pe care, concentrându-le în mâna Sa puternică și abilă, Suveranul țării românești le pune în întregime în serviciul consolidării și apărării patrioniului strămoșesc.

Dar ceva mai mult, 8 Iunie a fiicărui an înseamnă o nouă afirmare a vieții românești, reînălțată pe un nou crez și un nou cult al nostru: Pe crezul și pe cultul descătușării vieții noastre sufletești și de stat de sub tutela spiritualității neamurilor de alte credințe și de alte aspirații istorice decât cele ale noastre românești.

Crezul nostru și cultul nostru pentru Tron și Rege, este un crez și un cult pus în serviciul neamului și al civilizației umane înfrățite cu morala lui Hristos — cărei morale și cărei civilizații, puritatea și profunzimea sufletului nostru ortodox, sub oblăduirea Augustului nostru Suveran, îi poate da binecuvântata Sa contribuție, și fără ajutorul de noi ne poftit al oricărui străin.

De aceea, azi mai mult ca ori când altă dată, e necesar să se cutremure văzduhul de voincescul nostru strigăt: Mărire Suveranului tuturor aspirațiilor noastre sufletești și naționale!

Slăvit să fii, Mărite Domn, care ai trezit la o nouă viață mândria noastră națională înfrățită cu demnitatea unui popor ce-ți cântă de 7 ani încoace, în numele solidarității românești, cu acelaș elan, un Imn de slavă, de bucurie și de iubire, un Imn izvorât din recunoștința țării înnoite de Tine și împopulată tot de Tine cu conștiințe noi și cu energii noi, cu caractere noi, cari cu toții, adunându-ne în jurul Tău, vrem să sfinșim azi toate sacrificiile trecutului, prin patriotismul și prin dinasticismul nostru loial și nefățarnit.

Sibiul cultural, Sibiul istoric, Sibiul ortodox, în cadrele praznicului restaurației, depinzând un fir istoric, face solemnă mărturisire în fața lui Dumnezeu și a neamului, de a vedea în ființa de Dumnezeu ocrotită a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea al României, personificarea instinctului de mărire a neamului.

Prot. lt.-colonel I. Dăncilă

Mesajul de mulțumiri trimise de M. S. Regina Maria

Ingrijorarea sinceră și simpatia caldă, a tuturor bunilor cetățeni, pentru sănătatea M. Sale Reginei MARIA, a îndemnat pe marea și iubita noastră Suverană să adreseze tuturor, mari și mici, la toți câți sânt aproape sau departe, un mesaj de mulțumiri pentru manifestările de omagială afectivă.

M. Sa Regina Maria spune în acest mesaj:

Când am auzit de luminările multe care s'au aprins în toate bisericile pentru însănătoșirea Mea, am văzut toate aceste flăcări slabe înmănușându-se într'o lumină mare și puternică, lumina speranței și a dragostei, care a adus multă mângâiere în odaia Mea de suferință. Mai mult decât ori care alte momente, acest timp de suferințe Mi-a dat prilej să simt că vechile legături de afecțiune și neclintită încredere care ne-au apropiat și ne-au strâns la olaltă atâta vreme de ani, nu pot fi slăbite și cu atât mai puțin sfărâmate. Odihna ce Mi s'a recomandat, Mă va reda cât de curând, nădăjduiesc, și cu puteri reînnoite, îndatoririlor Mele, — dar în așteptarea ceasului fericit când voi putea iarăși să Mă mișc printre voi, doresc ca acest mesaj, cu mulțumirile Mele pline de recunoștință, să nu întârzie să ajungă la aceia cari Mi-au arătat simpatia și dragostea lor. — Vree bunul Dumnezeu să-mi hărăzească încă mulți ani, pentruca să pot continua să împărtășesc și mai departe — așa după cum am făcut dealungul întregii Mele vieți — toate necazurile și bucuriile voastre, toate speranțele și grijile voastre, uniți într'o înțelegere adâncă ce ne va oferi împotriva oricăror clipe vitrege pe care am putea fi chemați să le mai înfruntăm împreună.

Ziua tineretului și Ziua Eroilor în Sibiu

Favorizate de o vreme caldă de vară, atât dubla sărbătoare, a Restaurației și tineretului, cât și Ziua Eroilor, s'au prăznuit în orașul nostru cu un fast neobișnuit în localitate.

Întreg Sibiul a privit cu admirare nesfârșit și, în mare parte venit de pe sate, al tinerimii școalelor, străjeri și premilitari, cu drapele și muzici, cari au defilat în fața autorităților, din tribuna înălțată în mijlocul pieții Regele Ferdinand I.

După un scurt serviciu religios, s'au adresat tinerimii cuvinte ocazionale, în legătură cu marea însemnată a zilei, prin graul I. P. S. Mitropolit Nicolae, apoi din partea dlui general comandant de corp Oprescu, și a dlui prefect N. Regman. S'a cântat Imnul regal și alte cântări și s'a rostit „Tatăl nostru”. Exerciții și dansuri naționale s'au executat pe terenul O. N. E. F.

La înălțarea Domnului, Sibiul a comemorat în cimitirul din Dumbravă Ziua Eroilor căzuți în marele război.

Solemnitatea serbării a deschis-o dl general Scheletti.

Služba religioasă a parastasului a săvârșit-o I. P. S. Mitropolit Nicolae, înconjurat de cler, ear păr. protoiereu Ion Dăncilă a ținut cuvântarea comemorativă, cu avânt și bărbătească însuflețire. Au vorbit apoi reprezentanții celorlalte culte și s'au depus flori la toate mormintele dispăruților viteji.

Înălțătoarea festivitate s'a terminat cu defilarea detașamentelor militare, a premilitarilor și a școalelor în fața înălților demnitari.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Academia Română primește în sânul ei pe dl Lucian Blaga

Sub președinția M. Sale Regelui Academia Română a ținut Sâmbăta trecută o ședință solemnă.

Dl Al. Lapedatu, președintele Academiei, mulțumește M. Sale pentru onoarea adusă înaltei instituții, fiind prezent la solemnitate.

Suveranul dă apoi cuvânt noului academician, dlui Lucian Blaga, care într'o luminoasă expunere, bogată în idei originale, tratează în discursul său de recepție despre Elogiul satului românesc.

Din prea interesantul discurs al dlui L. Blaga dăm, pentru cetitorii noștri următoarele:

N'am făcut cercetări cu intenții strict monografice cu privire la satul românesc; satul trăiește în mine ca amintire vie. Ca fiul de preot, mi-am petrecut toată copilăria, adolescența și întâia tinerețe la sat.

Copilăria și satul alcătuiesc un întreg inseparabil. Pe cât de adevărat este că mediul cel mai potrivit și cel mai fecund al copilăriei e satul, pe atât de adevărat e că și satul, la rândul său, își găsește suprema înflorire în sufletul copilului.

Există un apogeu exuberant, învoit și baroc, al copilăriei, care nu poate fi atins decât în lumea satului, și există de altă parte, aspecte, orizonturi și structuri secrete ale satului, cari nu pot fi sesizate decât în copilărie. Asupra acestor structuri sufletești ale satului, spre deosebire de ale orașului, stăruie în discursul meu, făcând o încercare de a le defini pe temeiul unor viziuni ale copilului despre sat. Satul există în conștiința copilului ca o «lume» ca unica lume, mult mai complex alcătuită și cu zări mai vaste, decât le poate avea un mare oraș pentru copiii săi. Satul nu este situat într'o geografie pur materială și în rețeaua determinantelor mecanice ale spațiului, ca orașul. Pentru propria sa conștiință, satul este situat în centrul lumii, într'o geografie mitologică și într'un orizont metafizic. Omul satului, întrucât izbutește să se mențină pe linia de apogeu, a copilăriei, trăiește din întregul unei lumi — pentru acest întreg, el se găsește într'un raport de supremă intimitate cu totalul cosmic, și într'un neîntrerupt schimb de taine și revelații cu acesta. Omul orașului, mai ales al orașului care poartă amprentele timpurilor moderne, trăiește în dimensiuni și stări tocmai

opuse: în fragment, în relativitate, în concretul mecanic, într'o trează superficialitate. Am încercat, în studiile mele de filozofia culturii, să pun în relief aspectele de stil ale vieții și ale duhului nostru popular. Expunerile mele de altădată cu privire la matricea stilistică a culturii noastre le întregesc punând în lumină acest nou aspect, pe care-l numesc «cosmo-centrismul» satului. Satul este creatorul și păstrătorul matricei stilistice a culturii noastre.

Aș dori, totuși, ca acest elogiu adus satului românesc să nu fie înțeles ca un indemn de atașare definitivă la folklor și la rosturi sătești. O cultură majoră nu repetă o cultură minoră, ci o sublimează, nu o mărește în chip mecanic și virtuos, ci o monumentalizează potrivit unor vii forme, accente, atitudini și orizonturi launtrice. O cultură majoră nu se stărnește prin imitarea programatică a culturii populare. Apropiindu-ne de cultura populară, trebuie să ne însuflețim mai mult de elanul ei stilistic, viu și activ, decât de întruchipările ei ca atare. Să iubim și să admirăm cultura populară, dar mai presus de toate să luăm contactul cu centrul ei generator, binecuvântat și rodnic.

După răspunsul dat de dl prof. I. Petrović, care a stăruit asupra lucrărilor filosofice ale noului academician, a luat cuvântul M. Sa Regele, zicând:

Academia primește în sânul ei pe primul reprezentant al unei noi școli literare românești; pe primul reprezentant al talentelor literare românești de după război. Recepția lui Lucian Blaga la Academia Română este consacarea oficială și definitivă, a literaturii actuale românești. Elogiul acesta al satului, pe care l-a făcut noul academician, este chiar simbolul vădit al căilor noi pe care trebuie să-l calce cultura românească de mâine și nu pot decât să Mă unesc în totul că din satul nostru va eși, — probabil printr'o forță de neînfrânat a subconștientului nostru atavic — cultura majoră românească, așa cum o definește noul nostru coleg. Țăranul și satul au dominat fără înndoială literatura noastră. Au început s'o domine prin poeziile populare ale lui Vasile Alecsandri, au continuat s'o domine, până la co-vârșire chiar, prin poporanism, prin

Acesta este principiul mare care se găsește la fundamentul școlii creștine ortodoxe: Hristos. Ortodoxia nu se fundamentează pe idei raționale, ci pe viața reală a persoanei lui Hristos, care a restabilit în om chipul lui Dumnezeu. Puteri formative cari să influențeze asupra persoanei omenști, nu pot emana decât tot dela o persoană și nu dela o idee. Și o personalitate mai uriașă și mai divină decât a Mântuitorului nu pot să opună nici una dintre concepțiile filosofice amintite de noi. Hristos este centrul ortodoxiei și tot ceea ce e în legătură cu persoana Lui e un bun al educației ortodoxe. În persoana Mântuitorului și în viața Lui sfântă e realizată moralitatea și sfințenia absolută. De aceea în credința în Hristos se află o putere formativă fără seamăn. Și de aceea o școală educativă nu poate să găsească un principiu educativ mai desăvârșit decât principiu creștin. Pestalozzi, marele descoperitor al legilor educației, și-a clădit nenumăratele lui opere pe acest principiu, după care educația trebuie să fie așezată pe credință și dragostea creștină. Pestalozzi a arătat că ideea formării elementare e în armonie cu ideea creștină, prentrecută ea corespunde cu sufletul omenesc. „Isuse Hristoase”, zice Pestalozzi, „eu mai plec în țărăniță rugându-mă înaintea Ta. Numai în Tine găsesc eu spirit și viață; numai în

* FOIȘOARA *

Școala educativă creștină ortodoxă, un imperativ al vremii

(5) de Dr. Nic. Balcă

De aceea adevărata antropologie nu poate fi decât aceea care se fundamentează pe revelația lui Hristos. Faptul universal al apariției lui Hristos este faptul fundamental al antropologiei. Numai în Hristos și prin Hristos se poate desăvârși actul universal al conștiinței omenști, după care omul înțelege, că el e sortit să trăiască în vecinătatea lui Dumnezeu. Desigur omul va rămânea în veșnicie o creatură a lui Dumnezeu, — monismul idealist fiind o erezie — dar omul poate prin Hristos să ia parte la misterele naturii Sfintei Treimi. Omul căzut în păcat n'are puterea ca să se ridice numai prin sine la obârșia lui dumnezească. Acest lucru nu-l poate desăvârși decât Hristos, căci numai Acesta păstrează ființa omului așa cum a creat-o Dumnezeu. „Dumnezeu a devenit om, pentruca omul să fie îndumnezeit”, zice Atanasie cel Mare.

„Semănătorul“ și prin „Viața Românească“. Dar azi, când literatura se sbate să-și găsească o nouă cale, descătușată de acel calapod sentimental-rural, — necesar poate la începutul veacului, dar o adevărată piedică pentru marile creații, — vine Lucian Blaga și ne arată cum trebuie priceput satul. E o adâncă lecție de etică culturală; este pentru cine vrea să învețe și una de superioară etică politică.

Trec, poate, peste tradiția acestor ședințe, căci Mă adresez mai mult decât prin câteva cuvinte de bun sos, D-tale personal, și o fac fiindcă consider problema ce ai pus — așa de covârșitoare astăzi tocmai, când sufletul și gândul scriitorilor români caută drumul ce-l au de ales. Ce frumos ai pus aceea problemă a satului copilăriei, a satului „idee“ — dă-mi voie să adaug, a satului „suflet“, — satul ca matca culturii românești. Aceasta nu vrea să zică însă ruralizarea operei intelectuale românești, cum nici d-ta filozoful nu ești rural, dar vrea să zică dela sat, dela matcă, dela crystalidă isvorește tot ce e adevărat românesc. — chiar când este transparent în oraș, sau chiar într-o mare metropolă a lumilor străine. Deci te felicit pentru că ai fost ales. Dar felicit mai cu seamă Academia, că te-a ales; căci și-a făcut ea însăși un bine, introducând sub cupolă literatura modernă și vie a României de azi. Și salutându-te pe tine, Lucian Blaga, salut literației de azi ai țării mele, cari chiar dacă își permit uneori licențe în arta lor, sunt o generație de scriitori plini de avânt și talent.

S'a făcut apoi inaugurarea noului local al bibliotecii Academiei Române. După oficierea serviciului divin, dl Al. Lapedatu a ținut o cuvântare, în care a arătat mersul din punct de vedere material al celei mai înalte instituții de cultură românească.

AVIZ

Pentru sprijinirea „Astreii“

Asociațiunea pentru lit. și cul. poporului român aranjează la 21 Iunie a. c. manifestări și prelegeri populare în toate centrele și apelează la public să sprijinească această veche instituție culturală, care a împlinit o operă însemnată în trecut și e chemată să-și continue activitatea și de aici încolo.

Indemnăm On. cler și pe toți credincioșii noștri să-și dea tot concursul lor moral și material acțiunii proiectate de Asociațiune la 21 Iunie a. c.

Sibiu la 9 Iunie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Tine găesc eu mântuire de moartea în care toată știința pământului și toată năzuința inimii mele se prăvălesc, dacă eu n'am sensul și spiritul Tău.¹ Și de aceea pedagogia prinde o școală educativă care să se bazeze pe un principiu educativ absolut, și acest principiu nu poate fi decât un principiu creștin.

Așa că sintetizând putem spune, că noi înțelegem prin o școală creștină ortodoxă o școală educativă, în care puterile dătătoare de viață cari isvovesc din persoana Mântuitorului să devină puteri formative ale sufletului generațiilor tinere și în care Evanghelia devine centru și fundament al întregului lucru educativ care se face în această școală. Școala pe care o preconizăm noi aici e, așadar, o școală profund religioasă. Aceasta și pentru că această școală ține cont de faptul că toți copiii, pe care ea trebuie să-i crească, sunt creștini intrați prin botez în comunitatea vie a Bisericii ortodoxe. Și de aceea ea nu se conformează decât unui principiu pedagogic foarte important, după care între educația familială și cea școlară trebuie să fie unitatea cea mai desăvârșită.

O a doua problemă pe care școala educativă ortodoxă o soluționează definitiv este problema cultură și educație. Din

Inmormântarea P. C. protopop Dr. Iosif Blaga

Bunul părinte sufletesc al românilor ortodocși din cetatea dela poalele Tâmpiei, P. C. protopop Dr. Iosif Blaga a fost condus Duminecă la locașul de veci din cimitirul din Groaverii Brașovului.

În bătrâna biserică istorică Sf. Nicolae, unde fusese pus corpul nefnsufletit al răposatului, s'au perindat miile de credincioși prin fața coșciugului.

Serviciul religios, început la ora 4 d. a. a fost săvârșit de P. C. pâr. cons. arhiepiscopesc dela Sibiu, T. Scorobef, înconjurat de soborul preoților în frunte cu PP. CC. LL. protopopii A. Nistor și V. Stoicanea. Răspunsurile le-a dat corul bisericii Sf. Nicolae, condus de dl profesor R. Ardeleanu.

La sfârșitul sfinteii slujbe a luat cuvântul P. C. consilier Tr. Scorobef, ca delegat al I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului, spunând următoarele adânc simțite cuvinte:

Intristată adunare, — Inconjurăm cu adâncă durere acest sicriu care cuprinde rămășițele pământești ale iubitului și vrednicului protopop Dr. Iosif Blaga, pozoaba preoției și a dascălimii, caracter integru și suflet de elită.

Scumpul nostru defunct, trebuie să mărturisim că ne-a întrecut pe toți prin mulțimea și statornicia legăturilor sale intelectuale și morale, sociale și politice, pentru că el a slujit în strălucire și cu un devotament exemplar la două altare: la catedră și la prestol.

Pentru un om obișnuit e greu să slujească la un singur altar, dar răposatul le-a ilustrat pe amândouă cu egală destoinicie și isbândă.

Brașovul a avut norocul rar să-și primească statul major cu cele mai distinse elite intelectuale și morale pe care le-a dat Ardealul nostru de un veac încoace.

Acî a fost vatra luminoasă a ortodoxiei și naționalismului, acî s'a pregătit tainic renașterea națională și unitatea sufletescă a neamului de dincoace de Carpați.

Soarta milostivă a rezervat protopopului Dr. Iosif Blaga fericirea de a vedea realizarea idealului național, unirea politică a tuturor românilor, și Dumnezeu l-a învrednicit să închee viața sa ca slujitor la acest altar, de voevodală ctitorie istorică.

Nu e chemarea mea, în clipa solemnă a despărțirii, să zugrăvesc pe larg admirabila personalitate a acestui

cele arătate mai sus am văzut, că între religie și cultură e o tensiune nespuse de înaltă, ca o urmare a pretenției pe care acestea o au de a-și revendica fiecare pentru sine omul întreg. Reorganizatorii școlii românești au crezut — influențați de concepția filosofică-pedagogică idealistă — că înlătură această tensiune prin aceea că au subordonat religia pretențiilor culturii. Și ei au ajuns la acest rezultat plecând dela considerația, că e necesar, ca și religia să contribuie la formarea individului; că și ea e un fapt al sufletului omenesc, așa cum sânt și morala, arta, știința etc. sau cu alte cuvinte că și religia are un loc bine stabilit în sistemul valorilor care e obârșia culturii.

O asemenea religie, care nu e privită decât ca o formă de apariție a sufletului, poate fi foarte bine angrenată în armonia întregii culturi sufletesti. Și atunci valoarea religiei e condiționată de valoarea pe care o au pentru om trăirile sufletesti religioase. Dar e o întrebare adâncă, dacă o asemenea concepție despre religie poate fi numită creștină. În tot cazul ortodoxia respinge ca pe o erezie o asemenea concepție care subiectivizează complet religia.

Organizați Reuniuni de femei

exemplar de elită al rasei și clerului nostru. Totuși ca unul care i-am fost elev, să-mi fie permis a arăta ce am văzut eu în scumpul nostru defunct.

De când s'a stabilit la Brașov ca tânăr profesor, el și-a dat seama că vine în contact cu o glorioasă tradiție ortodoxă națională și culturală. El era convins că acest patrimoniu sacru al ortodoxiei și naționalismului nostru trebuie apărat, cultivat și transmis curat și neprihănit generațiilor viitoare.

Înzestrat de Dumnezeu cu distinse calități, Iosif Blaga s'a dăruit școlii și elevilor cu o generozitate neprecupețită și cu idealism fecund și neîntrecut.

Admirator al clasicismului, el nu s'a mulțumit să se adape singur la isvorul veșnic al frumosului, al binelui și al adevărului ci și-a luat serii de elevi, pe care i-a călăuzit în cele două patrii unde e leagănul clasicismului.

Italia și Elada au devenit patriile sufletului lui ales.

În Roma și în orașele Italiei a contemplat mărirea strămoșilor și în sufletul său așteaptă să vadă o renaștere a celui popor frate, și deodată cu el renașterea neamului nostru din cuprinsul Daciei străbune. L'a atras cu aceeaș vrajă și cu chemări misterioase Atena și Elada.

El își reconstruia pe deasupra ruinelor vechea splendoare de odinioară, frumusețile naturale, mulțimile de generații și coroana gloriilor apuse. Revedea pe Socrate instruindu-și cetățenii, reinvia pe Demostene înflăcărându-și ascultătorii cu verbul său răpitor; asculta pe Sapho cântând, și pe Phidias cu dalta nemuritoare, modelându-și statuile celebră. Reinvia pe bătrânul Homer recitând în fața mulțimii versuri nemuritoare despre faptele strămoșilor și isprăvile zeilor.

Defila pe dinaintea lui toată istoria de glorie a Eladei clasice.

Ca profesor și preot, el nu s'a simțit încetușat, ca într-o cameră strâmtă. Religia lui împrăpăta amintirile trecutului și aspirațiile nobile ale prezentului, care aparțin vremii și eternității.

Iosif Blaga se simțea în contact imediat cu toată moștenirea spirituală a rasei, era în legătură cu tot ce ne-a lăsat moștenire trecutul, cu tot ce constituie spiritualitatea prezentului și care e punte de legătură cu generațiile viitoare.

Nu este o simplă întâmplare că Iosif Blaga își încheea viața ca slujitor al sfântului altar strămoșesc, deoarece el era adânc convins și avea intenția clară, că viitorul neamului trece prin fața sfântului altar al legii.

Când acest nobil profesor și vrednic preot ne părăsește azi, se cade să-l petrecem la groapă cu sentimente înalte de pietate și de recunoștință și să fim cu băgare de seamă la cuvintele prin care talmăcim sentimentele noastre.

I. P. S. arhiepiscop și mitropolit Nicolae, profund afectat de moartea iubitului său protopop Iosif, îi împărtășește prin mine ultima binecuvântare arhierescă și depune la sicriul lui tributul recunoștinței sale și al bisericii pentru tot ce a adus pe altarul bisericii și al școlii.

I. P. S. Nicolae și consiliul arhiepiscopesc și mitropolitan transmite nobilei soții a defunctului, fiilor și rudeniilor răposatului, condoleanțele lor, iar noi, să rugăm pe Dumnezeu să-i dăruiască iertare de păcate și să-l însoțim la groapă cu obștescul: Să-i fie țărâna ușoară și memoria binecuvântată. AMIN. —

Aumai cuvântat la acest trist prilej: Pr. Stinghe, în numele preoției din protopopiat;

Prof. Orghidan, ca reprezentant al ministerului cultelor;

Prof. O. Giurgiu, inspector școlar, în numele școlii;

Dl I. Moșoiu, în numele profesorilor și elevilor dela liceul ortodox „A. Șaguna“;

Dl prefect al județului, Dr. Gh. Brătănescu;

Dl N. Caliman, în numele „Astreii“;

Dl V. Nișescu, ca fost elev al dispărutului; și

Dl Dr. V. Bologa, consilier mitropolitan; ear la cimitir, a rostit ultimul cuvânt primarul municipiului Brașov, dl Tarcvinu Prișcu, care terminând a zis:

Dacă, în aceste clipe dureroase, s'ar putea vorbi de o mângăere, singura ar fi, că defunctul a plecat cu sufletul senin și liniștit, căci în cele trei decenii și jumătate de apostolat al culturii românești, și în mai bine de un deceniu de apostolat a învățăturilor Mântuitorului, și-a făcut pe deplin datoria față de țară, neam și față de orașul Brașov pe care a știut să-l iubească atât de mult. Pleacă omul, rămân însă învățămintele și povețele sale, care au prins rădăcini puternice între ceice au avut norocul să le asculte. —

După acestea sicriul cu rămășițele pământești ale fostului protopop sânt depuse în cavoul familiar.

Veșnică să-i fie pomenirea și amintirea lui din neam în neam!

De sărbătorile Rusaliilor

La Rusalii Sibiuul va avea iarăși fericirea să vadă adunându-se lume românească din toată țara pentru afirmarea credinței strămoșești și pentru bucuria duhovnicească ce-o prilejuiesc astfel de afirmări.

În 18, 19 și 20 (Vineri, Sâmbătă și Duminecă) va avea loc în orașul nostru congresul Societății Ortodoxe a femeilor române de sub președinția dnei principese Alexandrina Cantacuzino, iar a doua zi de Rusalii se va ținea Congresul Oștii Domnului.

E de dorit ca preoțimea noastră, doamnele preotese și poporul dreptcredincios să participe în număr cât mai mare pentru întărirea sufletului românesc în Domnul, singurul izvor adevărat de putere și fericire.

Dumineca Temperanței

Societatea antialcoolică organizează anul acesta ziua temperanței la 13 Iunie a. c.

On. Preoțime e invitată a participa la programul general al acestei zile de către On. Minister al Orcotirilor soc. al Educației naționale și al Internelor, iar în biserică a indemnă creștinii la sobrietate, arătând plăgile înfricoșate ale alcoolismului, care distrug sănătatea iudivizilor și destramă familia și traiul creștinesc.

Sibiu la 9 Iunie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Oprisan I. Gr.: Al. Vlahuță, luptător, îndrumător al tineretului, apologet, preot al artei, făclier al Evangheliei trăite. București, 1937. Tip. „Lupta“. Un vol. de 306 p. Prețul: Lei 50.

O nouă lucrare a dlui I. Gr. Oprisan, apărută în anul comemorării unui reprezentant din cei mai de seamă ai spiritului românesc, se înscrie cu cinste și vrednicie în șirul operelor de mare valoare datorite autorului care pornește la drumul scrisului stăpânit de credința neclintită în Dumnezeu.

Volumul A. Vlahuță, Omul și luptătorul binelui, conține expuneri din cele mai frumoase despre acela, în care a sălășluit comoara unei iubiri nesfârșite de oameni.

Dar paginile acestea, minunate și atât de binevenite într-o epocă de ră-tăcire și de scris defrănat, nu se comentează, — ele trebuie citite, citite în deosebi de tinerimea școlilor noastre.

Cartea harnicului scriitor, cu prețioase calități de câmpănire și bunăcuviință, o recomandăm cu toată căldura. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

¹ Pestalozzi, Noch etwas über Iesus Christus, 1802, L. W. Seyffarth, Bd. III, 346.

„Spre Măgura Eleonului“

Zile sfinte între Paști și Înălțare, 40 de zile, aducătoare de miresme bineplăcute dela grădina lui Iosif din Arimateia. Zile..., în care cerul este larg deschis, pentru a-și reprimi pe Stăpânul, Celce pentru a noastră mântuire s'a pogorât dintru înălțime.

40 de zile între Paști și Înălțare: timpul renașterii naturii din amorțea iernii; timpul renașterii și înfloririi sufletești în bucuria Invierii Domnului.

În acest timp simțim pe Hristos Domnul mai aproape de noi, în răscrucele vieții noastre, îmbulziți de atâte ispite și dureri, când mângându-ne trimite „Pacea“ Sa în sufletele noastre, chemându-ne cu glasul Lui de Doftor ceresc: *«Veniți la Mine, toți cei osteniți, obidiți și însărcinați, și Eu vă voi odihni pe voi»*.

Astăzi Isus, Domnul și Stăpânul vieții noastre, se înalță la Tatăl Lui și Tatăl nostru cel ceresc. Veniți deci voi toți buni creștini, să călătorim în aceste clipe cu sufletul nostru departe, peste mări și țări, în pământul țării sfinte, călcat de sfințele Lui picioare. Să intrăm tainic într-o casă săracă a orașului Ierusalim, unde de frica iudeilor stăteau închiși sfinții apostoli. Și iată, vom vedea pe Isus intrând la dânsii; vom auzi din gura Lui sfântă ultimile povești și dumnezeescul salut: *«Pace vouă»*.

„Cu Invățaceii să ne suim în muntele Galileii și prin credință să vedem pe Hristos... Ingerii înaintea mergând și strigând: ridicați porțile, ridicați“ (stetilna).

Acți este și chemarea ta creștine, locul tău, suflete, pentru ziua de azi: Măgură sfântă a Eleonului! Sbori, suflete, spre el în taină, nu zăbovi! Dacă ești însă numai căldicel, oprește-te și te călește la poalele muntelui sfânt: în Getsi nani. Acți s'a rugat Mântuitorul cu sudoare de sânge în clipele trădării ucenicului vânzător; aci lasă să pătrundă până în celea mai dinlăuntru ale tale cuvântul de ordine al Dumnezeului-Invățător: *«Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci trupul este neputincios»*.

Să grăbim, suflete, spre măgura muntelui, ca închinându-ne lui Hristos, celuice se înalță, să primim răsplata credinței osteneții noastre: binecuvântarea Lui.

Ascultă, creștine, cum ne îndeamnă pentru praznicul de azi sfântul apostol Pavel, zicându-ne:

«Căutați cele de sus, unde este Hristos șezând dea dreapta lui Dumnezeu». *«Caută suflete spre ceaaltă lume, spre veșnicie, spre cer, unde se suie azi Hristos, ca să-ți pregătească loc de odihnă!»*

— Pentru ce ne lași sărmani? au întrebat sfinții apostoli pe Domnul la Înălțare.

«Eu cu voi sunt până la sfârșitul veacului», li-a răspuns Domnul. *«Mă duc să vă găsesc loc la Tatăl meu. Mă duc ca să vă trimit un Mângăitor, pe Duhul cel sfânt, carele dela Tatăl purcede»*. *«Deci, voi... așteptați în rugăciune pe acest Mângăitor»*.

Iată-ne deci, cetitorule, cu ziua de azi intrând în timpul așteptării darului dumnezeesc, zile 10 la număr între Înălțare și Rusale.

Să ne înălțăm deci sufletește în aceste zile în sferele cerești, plecând la pământ genunchele trupului și rugându-ne.

Aceste sunt gândurile, cu care ne înălțăm spre Muntele sfânt al Eleonului, și în puterea cărora așteptăm plinirea darului și a Duhului sfânt pentru sărbătoarea Rusalelor. —

Azi avem însă, creștine-român, și sărbătoare națională: Ziua eroilor. Azi, în ziua înălțării Domnului la cer, se înalță și rugăciunea noastră smerită spre tronul dumnezeesc pentru cei 800.000 eroi, jertfă curată pe altarul neamului întru întregirea noastră națională.

Praznicul amintirii tuturor durerilor trecutului îl facem azi, nu pentru bocire, ci pentru ca să ne mângăem în pierderile scumpe ale trecutului: lăncu cel înebunit în dragostea pentru neam, Horia, Cloșca și Crișan, trași pe roată; voi cei mulți, arun-

cați în temnițele asupritorilor din trecut, voi bătrâni stânși și mame îndurerate al căror genunchi a tocit lepedele de piatră din fața icoanelor bisericii; voi vitejilor morți în apărarea glii pe care o munceați în sudoarea feței, pe voi vă sărbătorim, pentru voi ne rugăm Tatălui ceresc, ca să insuflă și în inimile noastre dragostea de neam și eroismul vostru.

În această zi ei se apropie tipil de vetrele lor, de casele lor, unde au lăsat atâtea dor și jale...

Se prezintă tainic în mijlocul nostru în această sfântă zi a pomenirii lor, acești iubiți eroi, cari nu au avut, în clipa grea a morții, pe nimeri care să le acopere ochii, să le împreune mânil pe piept, cari nu au avut giolgiu, nu au avut coșciug, nu au avut soție, nu au avut mamă dulce, tată iubitor, copilași plângând, cari să-i jalească...

Voi, nobili eroi, căutați de acolo, din înălțimea cerului, spre noi și turnați în noi duh din duhul vostru!

Iară Tu, Doamne, păzește în sfințenie sufletele lor. Și în aceste zile, când dușmanii din afară lăcomesc la stăpânire asupra glii noastre strămoșești, samănă multă sămânță eroică, ca a lor, în pământul românesc, ca în ceasul primejdiei cu smerenie să îndrăsnim a Te ruga:

«Doamne al puterilor, fi cu noi, căci pe altul afară de Tine ajutor întru necazuri nu avem»... Pr. Chirion Marcu

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat însoțit de PP. CC. LL. Rector Dr. D. Stăniloae și consilier V. Nistor la Cluj pentru a lua parte la solemnitățile de inaugurare a Colegiului Academic Regele Carol II și de promovare de Doctor Honoris Causa a Augustului Suveran, patronul Colegiului, ce vor avea loc Duminecă în 13 Iunie a. c.

Cursurile de vară ale Universității populare „Nicolae Iorga“ din *Vălenii de Munte*, se fac între 15 Iulie și 15 August 1937. În timpul cursurilor va funcționa o *cantină și căminuri* pentru băieți și fete. Ceice vor locui în căminuri sânt rugați a-și aduce rufărie pentru pat. Costul este de lei 1200 de persoană pe întreaga lună [cantină și cămin]. Inscrisurile pentru cursuri se fac pe adresa următoare: *Universitatea populară „Nicolae Iorga“*, B-dul Schitu Măgureanu Nr. 1, București I.

Act de mulțămire. Subsemnatul oficiu parohial aduce călduroase mulțămiri, tuturor acelor fii ai bisericii noastre, cari au binevoit să răspundă apelului nostru din anii 1936 și 1937 și ne-au ajutat cu obolul prețios la ridicarea lăcașului de închinare aproape terminat.

Și anume, au donat: 3500 Lei, dl admin. finan. Nic. D. Popa, Iași și a colectat alți 3500 Lei, în total 7000 Lei. *Câte 1000 Lei*: dl Horia Teculescu, dir. lic. Sighișoara; Șc. comerc. super. din Hațeg prin dl Dr. George Făcăoșaru, director; Păr. Daniil Purcăroiu, paroh ort. în Turcheș—Brașov; Banca „Albina“, Sibiu. — 500 Lei: Dna Dorina Stanciu n. Muică din Odorhei. Lei 235 dl prof. Vasile Ghibede, fost prof. în Brad. Lei 220, dl Petru Cațavei, secretar gener. al Primăriei Odorhei. Lei 200, păr. Eugen Bologa, paroh ort. în Mihai-Viteazul [T. Mare]. *Câte 100 Lei*: dl prof. Nicolae Iorga, păr. Spiridon Căndea, fost paroh în Bogata-Oltană, păr. Alexandru Florea, paroh în Vlădeni, păr. Ioan Nicoară fost paroh în Dobârca-Sibiu, păr. Valeriu Ciora, paroh în Voivodenii-mari—Făgăraș, dl Locot-Col. Romulus Iordăchescu, c-dtul Div. 2 art. călăr, Rădăuți—Bucovina, dl Nic. Fan-

faret, picher în Criș—T.-Mare și dl Tuț Aftenie, Sereca—Hunedoara. Lei 50; păr. M. Lungu, paroh în Rășinari.

Au colectat în școli: Lei 1924, dl prof. Ion Limbeanu, fost catihet la Sighișoara în 1936; Lei 902, păr. Z. Oancea, fost catihet la I. G. Duca în 1936; Lei 500, păr. Nerva Florea, catihet la gimn. din Hunedoara, și Lei 7400, subsemnatul în două rânduri (în vacanțe) — cu elevii șc. normale din loc. Total general: 24.131 Lei. — *Simeon Radu*, paroh-profesor.

Mai multă supraveghere în excursiile tinerimii școlare! Nenorocirea întâmplată Sâmbăta trecută în comuna Verbița, județul Dolj, unde dintre copiii plecați la excursie s'au înecat zece eleve, a fost imediat urmată de anchetă: parchetul de Dolj, făcându-și datoria a arestat pe toate învățătoarele și învățătorii vinovați de neglijență în supravegherea copiilor duși la excursie. Cei dovediți vinovați vor fi aspru pedepsiți, conform prevederilor legii.

Act de mulțămire. Onorata societate minieră „*Piryt*“ din Zlatna a dăruit în scopul reparării bisericii ort. rom. din comuna Ardeu, protopopiatul Geoagiului, un ajutor în sumă de 5000 [cincimii] Lei. În numele credincioșilor din parohie, adânc recunoscători, aducem sincere mulțămiri generoasei societăți, rugând pe bunul Dumnezeu să-i dăruiască spor la muncă și bogată dobândă. Pr. *Vasile Glodean*.

Urgent. În interes științific se caută următoarele cărți: 1. *Eroarea Teologiei și adevărul bisericii*, Iași 1927, [42 pag.] de A. C. Cuza; 2. *Lupta pentru credință și problema învățământului religios*, Iași 1928 [36 pag.] de A. C. Cuza; 3. *Ceva despre Vechiul Testament de I. Botez*, prof. univ. în Iași, [lucrarea a apărut sau la Iași sau la București]; 4. *Monitorul Oficial partea II-a [cea cu desbaterele parlamentare]* pe luna Mai 1928. Pentru cărți se dă prețul dublu. Rugăm a se trimite pe adresa: *Academia Teologică, Sibiu* sau a ne anunța pe o cartă postală pentru a se trimite înainte banii.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 13 Iunie 1937, va predica părintele *Jacob Bozocca*.

Concertul „Astrei“. Secția artistică a despărțământului Sibiu al vechei noastre Asociațiuni culturale „Astra“, s'a gândit să dăruiască publicului sibian ca o completare a ciclului de conferințe instructive cu care a ocupat fiecare Duminecă și sărbătoare din anul acesta — bucuria unui concert excepțional. Și bine a făcut, iar dacă inițiativa în sine merită toată lauda, apoi nu e mai puțin adevărat că „Astra“ trebuie felicitată pentru felul norocos în care a organizat acest concert, încredințându-l în întregime talentatului cântăreț de operă dl prof. *Petru Gherman*. Dsa este un artist în înțelesul deplin al cuvântului. Artist prin vocea fermă și plină de bas — care e darul lui Dumnezeu — și artist prin școala de canto pe care a făcut-o profesorul Gherman e un desăvârșit interpret al cântecelor pe cari le înscrie în repertoriul său. Dar ceace descopere în dsa pe artistul autentic, e chipul în care înțelege să-și valorifice arta pe care-i stăpân. Dsa a fost elev al institutelor șaguniene — Școala normală și Academia Teologică — din Sibiu. Ele i-au dat cultura sufletului alături de primele elemente ale culturii muzicale. Lucru pe care nu-l uită. Deaceea nu zăbovește să preamărească pe Dumnezeu — în fiecare Duminecă și sărbătoare — în și cu corul Catedralei noastre mitropolitane.

Programul concertului din seara de 5 Iunie a. c., cuprindea arii din operele lui Verdi, Puccini, Gounod, Hálevy, K. M. von Weber, Haydn și Fr. Schubert, încadrate de muzică românească din Gh. Dima, S. Drăgoi, Em. Monția și T. Castrîșeanu. Un public numeros și ales a populat sala dela „Unicum“, răsplătind cu aplauze entuziaste pe basul P. Gherman și pe pianista M. Klein-Hintz. Reușita a fost deplină.

Nr. 5405—937 Școl.

Concurs

La liceul ortodox român „A. Șaguna“ din Brașov sânt vacante catedrele:

- Nr. 1. Religia,
- „ 3. Româna,
- „ 4. Româna,
- „ 13. Filosofia-Dreptul,
- „ 16. Fizico-Chimice Matematici,

iar la liceul ortodox român din Brad sânt vacante catedrele:

- Nr. 2. Româna,
- „ 3. Româna,
- „ 6. Franceza,
- „ 7. Germana,
- „ 9. Geografia,
- „ 10. Filosofia-Dreptul,
- „ 11. Matematica,
- „ 15. Caligrafie-Desemn și
- „ 17. Educația fizică.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste catedre își vor înainta cererile pe adresa: **Consiliul arhiepiscopesc ortodox român Sibiu, până la cel mai târziu 30 Iunie 1937.**

Candidații vor trebui să fie de religie ortodoxă, cu preferință absolvenți ai unei școale superioare de teologie.

Cererile vor fi însoțite de „curriculum vitae“ și de următoarele acte:

1. Extras de botez,
2. Diploma de bacalaureat,
3. Diploma de licență,
4. Certificatul de absolvire a Seminarului pedagogic universitar,
5. Diploma de capacitate,
6. Alte eventuale acte.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 31 Mai 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5641—937 Școl.

Concurs

La școala normală ortodoxă „Andrei Șaguna“ din Sibiu, cu începerea anului școlar 1937-38 sânt vacante următoarele catedre:

- A) **Secția de băieți:**
 1. Catedra Nr. 4 de limba franceză,
 2. „ „ 9 de științe fizico-chim.
 3. „ „ 13 de muzică.

- B) **Secția de fete:**
 1. Catedra de religie, completată cu cântarea bisericească la secția de băieți (ord. min. 20.267—1937),
 2. Catedra de științe pedagogice,
 3. „ „ limba franceză, cu completare la școalele secundare din loc,
 4. Catedra de lucru de mână și țesut, cu completare la școalele secundare din loc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste catedre, vor înainta **Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, cel mai târziu până la 30 Iunie crt.** cerere însoțită de:

1. Act de naștere,
2. Act de botez,
3. Certificate de studii, eventual alte acte recomandatoare.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 7 Iunie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Eforia Fundațiunii culturale „Dr. I. Mihu“, Sibiu

Nr. 61—1937

(28) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de **ajutor de vințeler** la via Fundațiunii culturale „Dr. I. Mihu“ dela Sărăcsău-Băcăinți, gara Șibot (jud. Hunedoara) se publică concurs.

Dela reflectanți se cere să fie cetățeni români, de religie ortodoxă, cu serviciul militar făcut și să aibă practică de cel puțin trei ani în ale viticulturii și să fie bine pricepuți în îngrijirea vinurilor și lucrarea viei.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt: locuința în natură, lemne de foc din pădurea Fundațiunii și salariu după învoială.

Cel ales va trebui să între în serviciu la 15 Septembrie a. c.

Cererile de concurs timbrate cu 8 Lei plus 1 Leu aviație se vor înainta până la 1 Iulie pe adresa: *Fundațiunea culturală „Dr. Ioan Mihu“, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 32.*

La cerere se vor înainta următoarele acte:

1. Extras de botez,
2. Certificat de cetățenie,
3. Certificat despre școlile cercetate,
4. Certificat de serviciu,
5. Certificat de moralitate dela preot,
6. Alte acte recomandatoare.

În cerere se vor arăta condițiunile și pretenziunile de angajare.

Cererile fără acte în regulă nu se vor lua în considerare.

Cuc. preoți sânt rugați a atrage atențiunea celor interesați asupra acestui concurs.

Sibiu, 12 Mai 1937.

Eforia fundațiunii culturale „Dr. Ioan Mihu“